

Yksinäinen

Yksinäinen

Nimimerkki Se-yks-tyttö-vaa

Ikä 14

Olin oikeastaan tosi iloinen ja sosiaalinen, kuitenkin ujo kuten aina. En voivain ymmärtää mitä tapahtui. Kaveriporukka alkoi tiivistyä ensin tosi läheisiksi mut mä vaan jäin ulkopuolelle. Ja aina piti puhuu jotain toista kieltä mitä en ymmärtänyt yhtään. Se oli ehkä hermoja raastavinta. Ajattelin että se olis ohimenevää ja niinhän se oli. Siihen tuli joku iso riita ja tuli vähän niiku tiimit tai puolet... menin sitten vanhan kaverini "puolelle" ja olikin tosi mukavaa olla taas jonkun kanssa ja jakaa asioita.

Kaverini löysi uuden kaverin ja jäin taas yksin. Ensin olin vähän mukana mutta en halunnut olla mikään roikkuja joten päätin etsiä muualta seuraa. Sitä ei kuitenkaan löytynyt. Olin allapäin ja välitunnit olivat hirveimpiä, varsinkin ruokavälkät. En voinut mennä syömään koska en tiennyt minne istua, olisin halunnut piiloutua vessaan mut sit kaikki ihmettelee kuin kauan sillä menee siel...? Istuskelin koulun käytävillä yksin ja kaikki tuijottivat. Koska olin niin ujo oli vaikea löytää seuraa.

Aloin todella olla allapäin en vain pystynyt ymmärtää mikä meni pieleen? Koska en ole Ask-fame? Koska en heruta joka kuvassa? En polta tai juo? Sekö se on? Vihaan tätä nykymailmaa!

Aloin viiltelemään itseäni ja samalla vihaamaan vartaloani. Siinä sitten tuli vaihtoehtoja että olin liian iso kokoinen heille. En halunnut hyväksyä sitä, mutta noin se vამasti on! Aloin ihailemaan anoreksia tyttöjä ja hain neuvoja kaikenlaiseen laihdutukseen. Viiltelu jatkui mutta laihduttaminen ei onnistunut, taisin vain lihota. Pelkäsin että äitini saisi tietää ajatuksistani se tais estellä mua.

Kuitenkin olen yhä yksin en halunnut enää viiellä koska niitä oli joskus vaikea peitellä. Mutta en tiedä viiltelenkö siksi että olen surullinen vai että olen jäänyt koukkuun siihen. Samaan aikaan sain kuulla huhuja että minusta oli puhuttu pahaa ja sen takia minut oli jätetty ulkopuolelle. Mä yritin kysyä mun kaverilta mut se sivuutti koko jutun. Ehkä kysyn sen siltä sit kun nähään. Hän olis mun vika kaveri harmi vaan että on eri koulussa.

Sanoin joitain aikoja sitten tästä äidilleni ja sen piti tietenki ilmottaa kouluun opelle joka otti mut puhutteluun. Yks mun kiusallisimmista keskusteluista... Kuitenki ope sano et se sanoo joillekki oppilaille et ottais mua mukaan, en ois halunnu koska se on noloo tunkeutuu toisten joukkoo. Kotonakaa ei menny hyvin. Noin 6 vuotta sitten muutettiin mun tädille, koska sillä oli alkoholiongelmia. Asuttiin siellä ehkä 3 vuotta, ja sitten muutettiin takaisin. Puoli vuotta ja BOOM äiti alotti taas juomaa. Se oli niin iso juttu mulle menin paniikkiin. Nyt on menny vuosi siitä kun äidin alkoholiongelma alkoi uudestaan. Ei ikinä voi tietää et onko se oikeesti täällä ja kuuntelee vai meneeks kaikki vaan kuuroille korville.

Kiitos jos jaksoitte lukee, on ihan hyvä päästää höyryjä välillä ulos.

Lähde verkko-osoite: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2014/yksinainen>